

ШУМЕНСКИ ГЛАСЪ

711

18 декември 1935 г.
Шуменъ.

год. X.

Броятъ 1 лв.

Телефонъ на редактора 119.

ЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ИНФОРМАЦИЯ, СТОПАНСТВО И ПОЛИТИКА. Редакторъ: Д-ръ СТОЙНО ПОПОВЪ.
Публикации: 2 лева квадратенъ сантиметъръ. Приставски 1 левъ на дума. Абонаментъ: 60 лева годишно.
ДАННЕ И СОБСТВЕНОСТЪ НА КНИГОИЗДАТЕЛСТВО „СПАСЪ ПОПОВЪ“. Телефонъ 164

ПРЕТРУПАНО ОБУЧЕНИЕ.

Разговоръ съ единъ отъ учителите на в. „Зора“, днешен директор на просветателството, между другото, за нашите деца въ училищата сж твърде много скучни. Тѣ постоянно сж в училищата си работимъ остава време за весело прекарване и тѣ сж бледи и изпити. Не бива да станатъ весели и весели. За това трѣбва учителите да се погрижатъ за думи г. министъръ сжакъ е турналь ржидна рана, която въ по време твърде много живота на школската както въ основните училища, така и въ гимназиите. Не се намѣри родителски надзоръ на ученици, не е почувствувалъ пренапрегнати отъ мисли. Учатъ се много претрупана твърде много предмети, учебна материя и домашни упражнения, едни, утра и вечерини, престации и пр. и пр., ако наистина сж: безполезно обучение на паметьта и прекомерно физическа умора у децата, не малкъ брой предмети и изтощени отъ нѣмощи 20 — 30 години, колкото брой отъ днешните бащи и майки ходѣха на училище, обучението не бѣше претрупано и учащите се по-весели и по-жизнеспособни отъ днешната младеж. Въ тѣлесната култура, за да затова г. министърътъ не изтъква извъления, частъ отъ претрупадохме по-горе, не разширена до тѣзи разширения, тогава учащите се не различаватъ видове спортъ, футболъ, туризъмъ и т. н. д. днешен сж на мода; младежъ се задържа съ обикновени гимнастически упражнения — и всички това тя бѣше телесна и по-жизнеспособна днешната. Не смѣтаме, че това различие между тогава и днешен сж на много причини, най-важнитъ отъ които сж: стопанска и политическа сигурностъ на обществото и материалната сигурностъ на по-вечето отъ днешнитъ семейства, отъ страна, и отъ друга — на претрупаното обучение, което дава възможностъ на децата да разполагатъ съ своето време и да се отдаватъ на свободна игра. А какво виждатъ днешен? — Стопанска криза, безработица и безпаричие, сж обхванали всички слоеве и всички политически размирици; политически размирици, войни и правителствени

ЗА ШУМЕНЪ.

Въ брой 710 на вестника отъ т. г. се повдига навременно въпроса за грижитъ на шуменци къмъ града имъ, по повдигането му въ културно и благоустройствено отношение. Искане се отъ насъ, шуменците, сами да работимъ въ това направление и се стѣрсимъ отъ хора чужди и не живущи въ града да уреждатъ работитъ му. Като се има предъ видъ, че градътъ ни е далъ много образовани и интелигентни хора, които въ близко минало сж били начело на много политически и др. организации, а сега на културни корпорации, то действително следва ние самитъ да си помогнемъ за издигането на града ни. Днешен шуменскитъ колонии въ столицата и другитъ голѣми градове въ царството сж едни отъ първитъ по организация, въ материално и всѣко едно отношение. Съ това можемъ ние тукъ „коренячитъ“ да се гордѣемъ, че Шуменъ, както сега, така и презъ черното 5 въковно иго е билъ мощенъ факелъ — гнѣздо на родолюбци и днешен още е свѣтълъ лжчъ за духовния възходъ на нацията ни. Младиятъ и енергиченъ нашъ съгражданинъ г. Сл. Златаровъ, ведно съ една група свои приятели, работящи въ областта на електротехниката, сж се нагърбили съ тежката задача, при широката подкрепа на уважаванитъ отъ цѣлото гражданство: г. полковникъ Марковъ — началникъ на гарнизона и г. Казанлиевъ — обл. директоръ, да устроятъ въ града ни радиопредавателна станция, следъ престрояването на държавната въ Варна, като сжществующата понастоящемъ тамъ такава отъ 0 клв. се прехвърли тукъ, която, несъмнено, ще бжде една отъ най-голѣмитъ до сега за гр. Шуменъ съвременни културни придобивки. Но всички знаемъ, че за всѣко начинание, а особено за случая, сж необходими извънредно много материални сръдства, съ каквито, за съжаление, „групата“ абсолютно не разполага. Ето защо, за да може да се посрещнатъ разходите по пренасането на станцията и инсталването ѝ въ мѣстното студио, апелираме къмъ гражданството за морална и материална отзивчивостъ. Надѣваме се, че за отказъ и въпросъ нѣма да стане отъ страна на ув. управителенъ съветъ на Шуменската популярна банка за отпускане безплатенъ токъ (такъвъ до сега Варн. електростанция дава безплатно на станцията). Освенъ това, мислимъ, че за целта е необходимо единъ граждански комитетъ отъ всички шефове на учрежденията и видни граждани, който да поеме присърдъ идеята за реализирането ѝ, за да не става нужда областния градъ Шуменъ да слуша

радиопредавания, напр., отъ Провадия, Н. Пазаръ, Омортагъ или и др. нѣкои околнитъ околийски центъръ. Този „оказионъ“ за града ни е така добре дошелъ, че много други по-голѣми градове ще има да го желаятъ. Благодарение особенното стратегическо и централно мѣстоположение на Шуменъ, ще се даде възможностъ на гр. гр. Н. Пазаръ, Преславъ, Омортагъ, Търговище, Разградъ, Попово, а даже и Провадия, да слушатъ освенъ другитъ, но и радио Шуменъ, понеже станцията има районъ на действие до 60 клм. При наличността на тѣй евтинитъ за сега радиоприемници, ще се даде възможностъ на голѣма частъ отъ жителитъ на тия градове да си набавятъ радиоприемници, а особено отъ голѣмо значение ще е за селскитъ читалища, които напоследкъ сж задължени да се снабдяватъ съ радиоприемници, да слушатъ свободно и „нашата“ станция. Ето единъ пътъ за повдигането на града ни съ тая отъ такава голѣмо значение културна придобивка. За целта „групата“ ще отправи покана до гражданството (радиолоубителитъ и шефоветъ на учрежденията) за едно събрание за размѣняне на мисли. При здрава мисль и твърдо желание, смѣло може да се каже, че идната пролѣтъ гр. Шуменъ ще има любителска радиопредавателна станция и апаратитъ ни ще предаватъ, наредъ съ другитъ станции: „Ало! Ало! — Внимание — областно радио Шуменъ“. Драги съграждани, подкрепете акцията за културния напредкъ на града ни. Т. Чехларовъ.

ВНИМАНИЕ!
До всички кооперации, банки и акцион. д-ва и др.
Преди да публикувате **Годишнитъ си БАЛАНСИ**, отнесете се най-напредъ до в. „ШУМЕНСКИ ГЛАСЪ“, където ще намѣрите — **НАЙ-ИЗНОСНИ ЦЕНИ.**

Къмъ шуменскитъ домакини.
Поводъ да напиша тия редове ми дадоха разправитѣ на много домакини съ градскитъ боклукчи, тѣй като тия последнитъ отказватъ да взематъ известенъ боклукъ, като листа отъ дървета, отръзани растения, клечки и пр.
Въ случаетъ, на които бѣхъ свидетелка, домакинитъ не бѣха прави, защото коларитъ иматъ такава нареждане отъ общината, което нареждане трѣбва да стане достойно въ форма на заповѣдь или друго яче и на домакинитъ.
Наистина, че шуменскитъ селавятъ съ голѣмата си чистота и въ всѣки сезонъ 5 — 10 клжци намиратъ съ какво да напълнятъ колата на боклукчиата. И гледашъ работи, които не би трѣбвало да се хвърлятъ; хартиени парчета, трѣски, клечки, отръзани растения, цвѣтъ, лози, плетеници отъ лукъ

Г-ца ЛИЛИЯ ХР. КОСЕВА
и
Г-нъ СТЕФАНЪ КР. ДЯНКОВЪ
— СГОДЕНИ —
15. декември 1935 год.
гр. Шуменъ. с Априлово — Поповска околия

САВА НЕНКОВЪ
не приема на именния си день — 18 т. м.

НИКОЛА ШАМАРДЖИЕВЪ
не приема посещения на именния си день — 19 т. м.

НИКОЛА НАКОВЪ
АДВОКАТЪ
не ще приема на именния си день.

НЕДЪЛЧО ИВ. ЧЕШМЕДЖИЕВЪ
не ще приема на именния си день.

НИКОЛА БАКЪРДЖИЕВЪ
не приема на именния си день.

НИКОЛА ХЛЪБАРОВЪ
Комисионеръ-Експедиторъ
нѣма да приема на именния си день — Никулденъ.

Шуменска Търговска Банка — Шуменъ

Покана.
Съгласно решението на Управителний Съветъ на Банката, съ протоколъ № 9 отъ 19 ноември 1935 год. **поканватъ** се Г-да вложителитъ на сжщата да се явятъ въ Банката при мелница „СЪГЛАСИЕ“, за да получатъ **първо плащане** въ размѣръ 10% върху влога имъ къмъ 1 май 1933 година.
3-6 **Отъ управителния съветъ.**

Обявление № 1266
Обявява се на интересующитъ се, че на **20 декември н. г.** отъ 9 до 11 часа въ тържната зала на Шуменското Областно Дагъчно Управление ще се произведе спазарване по доброволно съгласие за доставка на помощни **шивашки материали** по образци и ведомости за видѣтъ и количеството на материалитъ.
1. **Шивашки материали** на приблизителна стойностъ **44965 лв.**
2. **Обущарски материали** — **105980 лв.**
Оферирането ще става по отдѣлно за всѣки предметъ. Залогъ за правоучастие 5%, върху приблизителната стойностъ. Желаящитъ да взематъ участие при спазарването да се съобразяватъ съ закона за Б. О. и предприятията.
Поемнитъ условия, описанията, образцитъ и други тържни книги могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на Домакинството, а въ деня на спазарването — въ тържната зала на Областното Дагъчно Управление.
гр. Шуменъ 16 Декември 1935 година.
Отъ Домакинството на полка.

ХАРТИЕНИ ОТРЪЗКИ, ОСТАТЪЦИ и др. ЗА ПРЕТОПЯВАНЕ КУПУВА
„СПАСЪ ПОПОВЪ“ — Шуменъ.
и пр. — всичко това може пре- спокойно да мине подъ казанъ за пране. Обѣдени кори отъ картофи, отъ лукъ, пиперъ, рѣпа и др. зарзавати — сж отлично гориво за въ машината, когато е засилена. Даже картофенитъ кори като горятъ, чистятъ трѣбитъ на печки съ каменни вжглища.
Останало ядене за хвърляне по чиниитъ или тенжеритъ — кокалитъ отъ месо, очистени сждоветъ съ единъ вестникъ или изсипано въ огъня — гори чудесно. Изрѣзки отъ чорапи или други парцали, напоени съ малко газъ сж много добри запалки за огъня.
Листата отъ дърветата, заровени въ едно трапче, ставатъ добъръ торъ за градината.
А ако имате 1 — 2 кокошки или едно зайче да ви прибиратъ халкитъ и остатъцитъ отъ зарзаватъ: зеле, спанакъ, счукани черупки отъ яйца, смѣсени съ халкитъ за кокошки тѣ — въ общинскитъ кола ще се хвърля само пепелта. По такъвъ начинъ ще се направятъ двойна економия: ще се използватъ за гориво много материали и нѣма да се пълнятъ съ излишенъ боклукъ колата а това е една економия и общината.
Една домакиня

„ШУМЕНСКИ ГЛАСЪ“ Публикува ГОДИШНИ БАЛАНСИ на кооперации, банки, акционерни дружества и др. на НАЙ-ИЗНОСНИ ЦЕНИ.

е, въ провинцията...

ние, въ провинцията, живеем в единение и политическо неведение. Това, което въ София се шушука, или предвидяла, или знае преди една седмица, до нас стига след една седмица и то въ формата на изненада.

Хиляди политически изненади преживяваме ние, тук въ провинцията — и все от София идват тия изненади. По-малко ние се възмущаваме от тия изненади, друг път се възмущаваме, а най-често съжаляваме, че въ София — там, където е мозъкът на България, стават не винаги умни и полезни за народ и държава работи.

Кои може да ни упрекне, че ние, въ провинцията, правим преврати и готвим заговори против когото и да било? Кой може да ни обвини въ противодържавна и противонародна дейност? Наистина, сегиз-тогиз политичката разкрива и въ провинцията конспирации — въ повечето случаи дѣло на млади и екзалтирани хора — които биват подвеждани под ударит на закона за защита на държавата и завършват съ осъждането на една част от конспираторит и оправдаването на друга част. Това, обаче, сж рѣдки случаи и, вървайте, ако не съществуваха изключителният закон за защита на държавата, който е дѣло на Сговора — а знаеме, че и Георгиев бѣше плод на една голѣма и опасна конспирация — ако не съществуваха този закон, и подобни конспирации не биха се раждали, както преди 9 юний 1923 год не се раждаха, вървки съвободата на печат и събрания, на които се радваше провинцията тогава.

Та думата ми е, че ние, въ провинцията, си живѣем мирно и тихо и се радваме, когато въ София работит си текат мирно и тихо. Ние, от провинцията, сме подкрепяли и подкрепяме държавата съ материали срѣдства и съ хора,

Младенъ С. Даскаловъ.

Нанчо Поповичъ

Всѣка година учащит се девизи, заедно съ всички учащи се отъ града, тържествено чувствуват годишнината на благодетеля си Нанчо Поповичъ. Хубавъ обичай, който не трѣбва да престане никога. Всички се възхищаваме отъ тоя голѣмъ българинъ—християнинъ, но малцина знаятъ какво е билъ той, къде и какъ е живѣлъ и какво по определено е направилъ за нашия градъ. По случай чествувание Годишнината му тази година — 19 декември — Никулденъ — ще дамъ нѣкои сведения за живота, дейността и заслугитъ му, така както ги намирамъ описани въ „Златната книга на дарителитъ за народна та просвѣта“ т. I, стр. 75—84.

Нанчо Поповичъ е роденъ презъ зимата на 1818 год. въ гр. Шуменъ, Пълнокладненчвата махала. Баща му Пенчо Поповичъ се занимавалъ съ кожухарство, но същевременно билъ твърде буденъ и ученолюбивъ човѣкъ. Ползувалъ се съ голѣма почитъ и влияние предъ турската власт. Следъ като училъ въ българското училище на червонославянски езикъ, Нанчо Поповичъ училъ и гръцкото училище, гдето следвалъ нѣколко години. И въ двѣт училища Нанчо Поповичъ билъ отъ най-пъргавитъ, най-буднит и най-прилежитъ ученици. Следъ като завършилъ учението си,

нужни за нейното благополучие и нейната защита. Ние, от провинцията, сме стоели и стоимъ, винаги (да се изразимъ по военному) на държавния фронтъ. Ние сме народътъ, ние сме опората на държавната дѣлност и независимост. Намъ не липсва и духъ

Не е ли крайно време София да се вслуша въ гласа на провинцията да се допитва до нея и да я повиква да участва въ ржководството на държавнит работи?

Не е ли това крайно полезно за настоящето и бъдещето на народъ и държава?

2. Контрола е нужна.

Единъ приятелъ ми казваше, че отъ 19. V. 1934 г. въ много държавни стопанства и учреждения не било надниквано, не била правена ревизия, не било проверавано състоянието на работитъ. Защото — добавяше той — тамъ, където контрола нѣма, често почва да воня. Като примѣр той ми сочеше състоянието на нѣкои болници, въ които порядкитъ били възмутителни.

Азъ не съмъ ималъ възможност да надникна въ различнитъ държавни стопанства и учреждения, но считамъ, че контрола е нужна — често, ненадейна и безпощадна.

Държавата е общирно стопанство и господарство. Както въ частнитъ стопанства и домакинства работитъ нѣма да преуспѣватъ и скоро ще почне да се руши, ако господаритъ или неговитъ доверени хора не контролиратъ често слугитъ и работницитъ, така и въ държавата работитъ ще тръгнатъ отъ развала къмъ провала, ако контролата надъ държавнитъ служители — малки и голѣми — не бѣде засилена и постоянна, ако не се наднича често и въ най-потуленитъ жлчета на държавнитъ и обществени стопанства и учреждения. Контрола, контрола е нужна

Правдолюбивъ

баща му го далъ при тогавашния първъ търговецъ—манифактураджия въ Шуменъ, Хараланъ Чорбаджи. Нанчо Поповичъ съ своитъ голѣми способности си спечелилъ добро име и въ скоро време самъ станалъ търговецъ—манифактураджия. Съ своя благъ характеръ и честностъ той спечелилъ сърдцата на мнозина и ималъ много голѣма клиентела. Билъ на почитъ всрѣдъ гражданството, навсѣкжде искали и слушали неговитъ ценни съвети, макаръ и да билъ едва 25 — 26 годишенъ.

Презъ 1845 године, вследствие преследване отъ видни турци, той се принудилъ да напусне градъ Шуменъ и да забегне въ Ромъния. Започналъ въ новото си отечество да се занимава съ меситликъ. И тукъ вследствие своята честностъ, добросъвестностъ и човѣколюбие той си спечелилъ голѣми симпатии. Презъ Кримската война билъ оставенъ отъ Христо Георгиевъ, братъ на Евлоги Георгиевъ, да управлява имотитъ и търговията му въ Букурещъ, понеже Христо Георгиевъ билъ компромитиранъ предъ турскитъ власти и избѣгалъ въ Русия. Останалитъ имоти и търговия не западнали, но подъ вѣлото ржководство на Нанчо Поповичъ се увеличили и разширили. За тая му дейностъ билъ щедро и за лужено награденъ отъ Христо Георгиевъ.

Съ честенъ усиленъ трудъ Нанчо Поповичъ спечелилъ

значителни богатства и се установилъ въ с. Падина (окръгъ Бузее), Ромъния. Спечелилъ голѣми богатства, той е се възгордѣлъ и не забравилъ че е българинъ. Търговската корреспонденция съ българитъ винаги водѣлъ на български езикъ, нѣщо по-вече, избличавалъ рѣзко ония, които забравяли че сж българитъ! Къмъ селянитъ въ неговитъ муши билъ твърде справедливъ и милостивъ. Тѣ го обичали твърде много и го наричали свой баща. До колко много сж го обичали свидетелствува обстоятелството, че когато презъ 1895 год. делегация отъ гр. Шуменъ отива въ с. Падина, за да вземе коститъ му, селянитъ се събрали и съ съзъзи очи молили да не се взиматъ тѣ кости или, въ краенъ случай, да се остави поне една костъ отъ тѣхъ, защото смѣтали, че Богъ ще дигне плодородието отъ земята имъ, ако позволятъ да се изнесатъ коститъ му.

Много тѣжелъ Нанчо Поповичъ за своя роденъ градъ. Презъ 1875 год., за първъ пътъ следъ 30 години, се върналъ въ родния си градъ и разпоредилъ да се почисти бащината му къща и да се построи друга. Презъ 1880 год. (въ свободна вече България) Нанчо Поповичъ пакъ идва и престоива дълго време. Посещавалъ училищата, вслушвалъ се въ нуждитъ на града и често повтарялъ: „Освободеното наше отечество, за да си приготви п-добра бждинна, трѣбва да се погрижи за въ питанието и образованието на своитъ чада, особено отъ женския полъ, защото жената за едно семейство е все и вся“. За последенъ пътъ посетилъ Шуменъ презъ октомври 1882 год. и престоивалъ до пролѣтъ. Заминалъ за мушията си въ с. Падина (Влашко), следъ кратко боледуване се поминалъ на 30 априлъ 1883 год. Отъ акта за смъртъта му се види, че той е билъ български поданикъ.

Следъ смъртъта му било наречено завещанието му, което той направилъ на 20 септември 1882 год. (значи преди да дойде последния пътъ въ България). Това завещание, надлежно потвърдено отъ Варненск-преславския митрополитъ г. г. Симеонъ и завѣрено отъ Шуменския окръженъ създъ на 12 юний 1883 год., по събрани сведения, по настоящемъ е съхранява въ Шуменската градска община. Ние за сега нѣмаме подъ ржководството завещание, а привеждаме частъ отъ извадитъ изъ „Златната книга на българската просвѣта“ (стр. 82 и 83)

„Воиме отца и сына и святаго духа“

Завещание

Долу путписанийтъ писахъ и путписахъ саморжчно, родомъ утъ Шуменъ и утъ пална кладенчуту утъ-делении Княжество балгарие. Днесъ кату са намаремъ въ савар-

шешу умствену и телесну здраву и кату человекескиетъ животъ ний известинъ, понеже и кату нѣмамъ майка баща и свои чада, располагамъ съ имотатъ си движимъ и недвижимъ кату следва пудеритъ смарта ми да се разпореди.“

Понататкъ завещанието се състои отъ 7 точки, въ които е посочено къде какво да се даде. Мѣстото не ни позволява за сега да приведемъ изцѣло тия точки, но достатъчно е да припомнимъ, че отъ движимия и недвижимия имотъ на тоя голѣмъ българинъ, състоящъ се 27.800 златни наполеона, само 7.800 наполеона оставилъ на роднитъ си, а 20.000 наполеона, или 400.000 лева златни на градъ Шуменъ за девичко училище.

Както въ разговоритъ му, когато посещавалъ родния си градъ, така и отъ завещанието ясно личи голѣмото знание, което, което Нанчо Поповичъ отдава на жената — жената, майката е все и вся за семейството, а отъ тамъ и за обществото, за народъ. Колко далновиденъ е билъ тоя нашъ съгражданинъ и какъ правилно е гледалъ на българския напредък!

Презъ 1889 год. отъ завещаната сума на девическото училище се купува построеното презъ 1884 год. едноетажно училищно здание, въ което ето четиридесетъ години подрастващитъ шуменки олучаха образование и възпитание. За това здание и за обявждането на училището сж разходвани 100.000 лева златни. Останалитъ 300.000 лева златни сж били внесени въ Българската народна банка и сж носели лихва по 21.000 лева годишно. Впоследствие тая сума е предадена къмъ Министерството на народното просвѣщение като фондъ „Нанчо Поповичъ“. Тоя фондъ за сега възлиза на 1.351.000 лева (спр. бюджета на фондовѣтъ за 1935 год. стр. 14). Ако тая сума е била добре стопанствана, фондътъ сега щѣше да възлиза къмъ 5 мил. ома лв.

Шуменското гражданство твърде много дължи на тоя свой съгражданинъ и не е достатъченъ само веществени паметникъ въ двора на читалище „Св. Архангелъ Михаилъ“. Трѣбва да се издигне другъ, не вещественъ паметникъ, който да бѣде въ сърдцата на шуменци. Тоя паметникъ винаги да имъ подсказва дѣлата на Нанчо Поповича и да ги тика къмъ подражание на неговото велико христ. дѣло.

Дългъ, свещенъ дългъ се налага на Шуменската община и на управата на Девическата гимназия „Нанчо Поповичъ“ да издирятъ завещанието и да го фотографиратъ, които фотографии да красятъ помѣщенята на девическата гимназия, та девицитъ като виждатъ това завещание да се въдушевяватъ отъ него и всѣкога да изказватъ признателностъ и благодарностъ къмъ своя голѣмъ благодетелъ и да следватъ неговия примѣръ.

ХРОНИКА.

Изучаваме се, че въ общинския бюджетъ на града ни се предвижда участвъ доставяне на чистачки, която ще допринесе много за хигиеничността на улицитъ.

Съ заповѣдь наредбата, която забраняваше на бръснарницитъ презъ празникитъ и всички недѣлни дни да бждатъ затворени, отъ 14 т. м. се отменява. Презъ сжщитъ дни тѣ ще бждатъ отворени отъ 7 до 1 часа. Тия отъ работодателитъ, които иматъ по-вече отъ единъ работникъ, трѣбва да съставятъ по единъ списъкъ и го окачатъ на видно мѣсто, а сжщо да спазватъ най-строга работнитъ часове.

Музикалното Д-во „Добри Войничковъ“, на 22 то, 10 и пол. ч. сутр. въ салона на читалище „Арх. Михаилъ“ устройва първия си за 1935 и 36 год. голѣмъ концертъ, съ участието на: Военната музика, подъ диригентството на вѣщия си капелмайсторъ г. Димовъ г-жа Ненова-Каравасилева, г. Каравасилевъ, г. Велико Дюкмеджиевъ, мжжкия хоръ на дружеството, подъ ржководството на г. Д. Тюлевъ и солисти г. г. Иванъ Бабачевъ, Василъ Топковъ, Стефанъ Генчевъ и Витанозъ. Цени — 5 и 10 лв., за учащи 3 лв.

Дежурна е презъ седмицата общинската аптека.

Работническата литературно-музикална вечеринка, която бѣ изнесена на 14 т. м. въ салона на читал. „Арх. Михаилъ“, и въ която взе участие и музикалното ни дружество „Родни звуци“, бѣ доста слабо посетена. Това говори зле за гражданството, което кривоцени и разбира сжщността на срганизацията и я оставя безъ материалната си подкрепа.

Въ сжбота вечерята въ салона на чит. „Арх. Михаилъ“ прочутия нашъ виртуозъ на меденъ кавалъ

Георги Кекаювъ ще даде голѣмъ концертъ, който ще бѣде придруженъ съ ржченица и хоро. Готвите се за концерта.

Ю. Т. С. Шуменски клонъ „Плиска“ на 8 декември т. г. въ общото си годишно събрание съ абсолютното болшинство е избралъ ново настоятелство, което се конституирало въ следния съставъ: Председателъ: Любень Българановъ. I Подпредседателъ: Мирка Тодорова. II подпредседателъ: Георги Кировъ. Секретаръ прот. кор.: Емилия Куомджиева. Касиеръ: Георги Витановъ. Заведующъ четитъ: Никола Захариевъ. Домакинъ: Василъ Стояновъ. Съветничка: Фотинка Джамбазова. Контролна комисия: Председателъ: Борисъ Ивановъ, I членъ: Румяна Симеонова, II членъ: Драгомиръ Стоевъ.

Починалъ е нашиятъ виденъ и почтенъ съгражданинъ г. инженеръ Георги Панайо-

товъ. Изказваме съболезнителни съобщения си на опечаленото семейство.

На 16 того бѣ въ Шуменския общински дѣлото на ученицитъ китъ отъ Шуменския зии, обвинени въ некоректна дейностъ и задѣленъ затвора преди 8—9 дѣлото се отложи явка на свидетели.

Съобщение. Отъ частното време въ частни банки въ града 8 — 12 часа преди отъ 2 до 6 часа следъ

Шуменската лярна банка съобщава на клиентитъ си, ботното време въ тата отъ 16 декември г. за напредъ е обѣдъ отъ 8 — 12 часа. Отъ ба

Съгласно решението на федералниятъ управителъ съветъ IX общъ съборъ конгресъ на Българския държателна федерация на 26 и 27 януари т. г. въ София. Конгресътъ който ще бждатъ представителни въздржателни членове на Б. В. Ф. сжние тли избрани отъ поствъ съюзни конгреси, ще задача да изслуша отъ федералния управителъ вѣтъ за дейността на презъ 1934 и 1935 год.

За първи пътъ вѣтъ ложенето, като определъ дешитъ насоки на дейността на вѣтъ вѣтъ движение; да изработи тенъ планъ за работата на Б. В. Ф. за тояго избере новъ федераленъ вѣтеленъ съветъ. На конгресъ секретаръ Ф. г. Борисъ Науменко прави специаленъ вѣтъ върху „Н е о б ъ тъ предстоящи реорганизацията и такъ вѣтъ вѣтъ дѣло по който се очаква да оживѣни резискивания взематъ важни решения въ бждещата организатика на движението

„Човѣкътъ сѣнка“ е романъ отъ Славе Езидачко въ 15 на библи. 1 и, и цѣлиятъ романъ въ 6 кни сж срещу 12 лв. Ред. ул. ще № 17, София II

За първи пътъ вѣтъ четете български фантастиченъ манъ и съ наслада да следите наистина интересна фабула поднася българскиятъ писателъ Езеровъ съ своя фантастиченъ романъ „Човѣкътъ сѣнка“ романъ има фантазия, любовъ задаване на съвършенъ новъ лилиятъ романъ е 6 полѣми изпраща срещу 12 лв. Ред. ул. Адресъ: ред. библ. ул. Панатюрише № 17, София

На списание „Грѣсн следнитъ две книжки отъ джшинна ще излъзатъ полътата на г. Йорданъ Ковачевъ, писателъ Георгъ Илиевъ, шенъ уредникъ на списание „Съюза на писателитъ провинцията въ България“, ва и редакционния комитетъ него.

н. М. Кандиларовъ Материали за историята на гр. Шуменъ

(Лични спомени) (Продължение отъ брой 710).

Бѣше една много студена зима, когато „камъкъ и дърво се пукали отъ студъ“ и майкигъ ни не ни пушаха да излизаме на улицата; между това, на улицата имаше „снѣгъ до колѣне“ и ние недоляи, недооблѣчени съ „кучки“ или „сени“ тичахме на улицата, пранѣхме „плезулка“ и се плезгахме. Ние се радвахме на снѣга, а Богъ се радваше на нашата игра и ни запазваше отъ простуда и ние безъ научни теорити или практически поукитъ се каляхахме.

Една вечеръ студа сви силно и почна да вали тихъ, ситенъ снѣгъ. „Богъ съвѣше снѣга съ ядкото сито“. Това бѣше гжстата отъ падащъ снѣгъ. Пазбудиха въчинки блѣзяха каменъ да тия Мвездици, а зем-

ния снѣгъ при тѣпкане хруптѣше. Нея вечеръ съ тѣга се прибрахме въ домоветъ си. Сдумахме се, че утре по-ранничко ще излѣземъ на плезулката, защото очаквахме, че тѣ ще бжде по-добра и хубава. Въ ранна сутринъ ние, хлапчетата, излѣзохме на улицата съ кучки и сени въ ржка, но сѣ тѣга видѣхме, че навалѣлиятъ презъ ношъта снѣгъ бѣше изринатъ въ по-пространната частъ на улицата и отъ него почти срещу „вращата“ (вратата) на бай Танасовата къща бѣше направена една голѣма снѣжна „кумула“ (могила, латинска дума въ мѣстния нашъ говоръ).

Нашата скръбъ отъ изринатия снѣгъ скоро се замѣни съ радостъ, защото съобразихме, че снѣжната кумула ще ни послужи за височина, отъ която да се спусхаме по плезулката и ще се плезгаме по-силно. Затова решихме да отпѣчимъ и собиемъ снѣга. Указа се обаче, че той е сбитъ до вледеняване и ние почнахме да

се плезгаме, спущайки се отъ върхътъ. Презъ него день идваха пакъ запти, спрѣха се при насъ, гледаха ни и ние чухме думитъ „бака, бака, кьоповларъ“ (гледай, гледай, кучитъ синове) и следъ като ободоиха двата дома, си отидоха. На другия день ние пакъ рано изтичахме на плезулката си и отново бидохме изненадани, защото видѣхме, че снѣжната могила бѣ съборена и смразения снѣгъ отъ нея бѣше разпиланъ на голѣми буци, разхвърляни изъ улицата. Ние продължихме плезяването си по старому безъ особения наклонъ.

Привечеръ между насъ почна да се шушука, че въ съборената могила е имало укритъ комита! И съ свойствената детска лекота минахме пакъ на играта си. Следъ тази случка ние бидохме задържани въ къщитъ си, защото заптиитъ и низамитъ (всйницитъ) плезнаха изъ нашата улица, а ношно време пишовитъ зачестиха. Угаждахме, че има уплаха у ро-

дителитъ. Стана нѣщо страшно, но какво бѣше, не ни интересуваше.

Моето възобновено впечатление за онова време и за станалото е, че наистина въ снѣжната могила е имало укритъ човѣкъ „комита“. Кой е билъ този „кумита“, който се е укривилъ въ такава опасно и рисковано скривалище?? Г нъ Жечо Павлевъ въ споменитъ си казва: „На 12. I. 1875 г. Шуменъ стана така наречената „френска свадба“. По нея Волвъ бѣше обвиненъ като бунтующъ, арестуванъ и откаранъ впоследствие въ Русе на създъ“. Като се съпостави това свидетелствование съ моитъ спомени отъ детинството ми съ голѣмитъ студове и снѣгове, свойствени на „Голѣмий сѣчко“ (м-цъ януарий), отгатвамъ си, че моитъ спомени сж отъ зимата на 1875 г. и тѣ сж въ допирностъ съ диренето отъ властна на бунтующия се Волвъ, а като така, може да се приеме съ голѣма вѣроятностъ, че Волвъ е билъ укрития въ

снѣжната могила. Не може да се приеме, че е билъ укритъ Ат. Стойковъ или Ст. Кумбилията, защото тѣ сж отъ сжщата улица и не биха се изложили на голѣмия рискъ да бждатъ сткрити поради страхливитъ погледи къмъ скривалището отъ тѣхнитъ домашни. Честото обикаляние отъ стражаритъ край домоветъ на Ат. Стойковъ и Ст. Кумбилията дава да се разбере, че тия лица сж били само заподозрени и следени, а диреното лице е било друго и вѣроятно главния комита, а по думитъ на Ж. П. такъвъ е билъ Волвъ. Последниятъ е живѣлъ въ родителския си домъ, който е въ друга махала и доста далечъ отъ историческата улица. Въ сѣдствие съ тази улица е билъ дома на Кавалджиеви, съ семейството на които Волвъ е билъ въ близко роднинство и вѣроятно е Волвъ да се е укривалъ у Кавалджиеви, а въ критическия моментъ съ сѣдѣйствието на довърнитъ другари Ат. Стойковъ и Ст.

Кумбилиевъ да е билъ въ описаното скривалище, то само заподозрени оставатъ на лице. По снѣжната кривание не е могло да се отъ всички свидѣнитъ се е знаело само отъ близки и довърени този въпросъ; разговаряи опълченеца г. Ради Кавалджиевъ, но той не можа да даде никакви сведения за чая. Ако г. Ж. П. бѣше сълъ тия си спомени ранни години, когато бѣше посоченитъ отъ него Ат. Стойковъ, Ст. Кумбилиевъ, Р. Мошевъ, Ат. Боянчевъ, другъ гитъ, е днотъ питване на тия лица щѣше непременно да кое е било лицето, което хитро е било укрито. гадката на въпроса се направи по логически ди. За мене, по-посоченото ображения, нѣма съмнѣние и билъ голѣмиятъ патр Волвъ.